

vist troer, at det, de almindelige Principer, som i Almindelighed blive udtalte af Folke-repræsentanter om denne Administrationsgreen, er mindre rigtigt. Det bliver i Almindelighed sagt, at Postvæsenet ikke er stillet til at give Staten nogen Indtægt, at man ligesom skal lægge an paa at anvende Alt, hvad der her kommer tilveie, paa igjen at forøge de Midler, der her bruges. Jeg troer ikke, det er rigtigt. Jeg troer, at naar man sammenligner denne Indtægt med andre, saa vil det vise sig, at det i Virkeligheden er en Forbrugsstat af samme Bestaffenhed som andre; jeg troer endog, at den, hvad Hensigtsmæssigheden angaaer, staaer høiere end ikke saa af vore andre Skatter, og jeg for mit Vedkommende ønsker derfor, at det maatte være muligt at indskrænke nogle af disse Udgifter og forøge de Indtægter, som Staten har af Postvæsenet. I een Henseende seer jeg ganske vist med Tilfredsstillelse enhver Forøgelse i Udgifterne, og det var mig i saa Henseende ganske vist en stor Tilfredsstillelse at høre den ærede Finantsministers Udtalelse i Slutningen af forrige Møde, da han talte om Landpostvæsenet, med Hensyn til hvilket han havde paataent Reforme; thi om end det, der hidtil er sleet, navnlig de Udgifter, der ere anvendte, ikke altid ere anvendte paa den hensigtsmæssigste Maade, saa troer jeg dog, at her er et Punkt, hvor der kan gøres Meget, i Virkeligheden ikke til Tab for Statskassen, men i alt Fald i Længden til dens Bedste. Den ærede Minister synes endnu ikke iaar at have opfyldt det Løfte — saavidt jeg erindrer, var det et Løfte —, som den ærede Minister i sidste Session gav et Medlem af det andet Thing, om en lille Gevinst, Staten skulde have ved en forandret Indretning af Clasjelotteriet. — Sportlerne skal jeg her forbigaae, da jeg haaber, at vi ved en anden Veilighed ville faae tilstrækkelig Anledning til nærmere at debattere denne Indtægtskilde. Der eksisterer vist ikke nogen Skat, som Befolkningen mindre gjerne betaler, hvis ulige Fordeling og hvis Tryk føles saa stærkt, eller som den mere ønsker at kunne komme af med eller faae omordnet, end denne.

Det, der navnlig bragte mig til at bede om Ordet, var dog væsentlig de Ytringer, der

saaldt igaaer i Anledning af Tolbvæsenet, ja der kom endog en Anthydning af, at et æret Medlem vilde freinkomme med Forslag til at afskaffe Krigsskatten paa Vareindsørfsen og Brændevinsafgiften. Jeg kan ikke Andet end give de ærede Medlemmer fuldkommen Ret i deres Bemærkninger om det ulige Tryk, hvormed denne Afgift hviler paa de forskellige Classer af Befolkningen, hvorledes den i høi Grad overbebyrder de fattige Classer; men paa samme Tid vilde jeg saa langt fra være med til at afskaffe denne Skat, at jeg endog vilde være beredt til at foreslaae den indført, hvis den ikke allerede eksisterede. Jeg haaber, at den ærede Finantsminister ikke blot maa komme med et Forslag til forandrede Skibsafgifter, men at han, i alt Fald i næste Session, ogsaa vil have et Forslag om en større Tolbrevisjon; og trods den Ulighed, trods den Overbebyrdelse, der finder Sted med Hensyn til de fattigere Classer, navnlig af den lavere Middelstand, ved den indirecte Krigsskat, haaber jeg dog, at vi maa beholde denne forøgede Byrde paa disse Artikler, Sukker, Tobak, Thee og Brændevin og de andre Artikler, der blive bestattede, maaskee supplerede ved en anden indenlandsk Afgift. Det er ikke saa upractist, som man i Almindelighed antager det for, nemlig paa bairisk Sl. Jeg troer, at man paa en ganske anden Maade kan give dem, der ere overbebyrdede, Erstatning, nemlig igjennem Indkomstskatten. Det er upractist at foretage Nedsættelse i den her omhandlede Afgift. Denne forøgede Tolbasgift er en Skat, som man i Virkeligheden faaer uden en Skilling Omkostninger i Opkrævningspenge. Det er i Virkeligheden den nemmeste Maade eller rettere sagt den meest passende Maade, hvorpaa man kan faae Noget fra disse lavere Classer. Hvorfor da ikke give dem Erstatning i de andre Skatter, de bære, i Krigsskatten, s. Ex. ? hvorfor ikke der nedsætte Afgiften paa de lavere Indtægter? der er det upractist at beskaffe dem; thi det forøger Omkostningerne og Besværighederne i en uendelig Grad. Man kan jo ogsaa tildeels opnaae det Samme ved en Nedsættelse paa andre Tolbasgifter. Landets fattige Befolkning bærer jo ogsaa Klæder og betale ogsaa derigjennem en Afgift; den seer maaskee ikke i den Grad